

fethinget, medens man gjerne hvert Aar vil tage hele Statens Be og Bel under Overveielse og Afgjørelse. Jeg figer, at jeg, ffjøndt jeg ikke deler den Mening, at der er nogen Krænkelſe tilſtede, kan forſtaa, at man med en vis Berettigelse, naar der er Spørgsmaal om firkeelige Love, kan fige, at der tages Noget fra Repræſentationen, ſom den i Forbindelſe med Kongen har at tage Beſtemmelſe om, nemlig om de Beløb, hvorom der kan være Spørgsmaal til Lønning, Alderſtillæg, Penſion osv., men derom er her jo ſlet ikke Tale. Jeg veed ikke, at her er Tale om at paalægge nogetſomhelſt Baand; der er ikke opfort Nogetſomhelſt, ſom kunde give Anledning til en ſaadan Sammenligning. Der er ſagt ganſke i Almindelighed, at diſſe ſærlige Fonds ſkulle ſammenbrages, ſkulle forenes, men ſelvfølgelig optages deres Beløb paa Budgettet og afgjøres af Rigsdagen. Naar det ærede Medlem ſærlig har fremdraget, at det i Slutningen hedder: „Af Fondens Indtægter afholdes forlods, hvad der udkræves til Anvendelſe for Kommunitetets nærmefte fundatmæſſige Formaal“, er det ingenlunde dette alene, ſom det ærede Medlem figter til; thi det vilde være alſfor Lidet at fremhæve, ſammenlignet med, hvad der kan blive Tale om ved de geiſtliche Lønningslove. Her er ikke ſat nogen udtryffeligg Begrændſning, men man er gaaet ud fra, hvad jeg tror, Alle maa finde naturligt og rigtigt, nemlig at ved en ſaadan Sammenbragning af Fondene maa, hvad der hidtil har været udkrævet til Anvendelſe for Kommunitetets Formaal, fremdeles kunne anvendes dertil. Det ærede Medlem forudsaa ogſaa, at Saadant vilde ſke, og dette enkelte Punkt maa alſaa mere betragtes ſom et Slags Etikette-Spørgsmaal, men jeg tror, at det er ſaa underordnet, at det ikke bør kunne begrunde nogen Dom over Lovforſlaget i dets Helhed. Ved dette er der ikke ſat anden Begrændſningsbeſtemmelſe, end hvad der ſelvfølgelig flyder deraf. Hvad der i enkelte Aar er opſamlet og beſparet for ſenere at kunne anvendes i beſtemte Tiemed, maa kunne anvendes dertil. Det er ganſke rigtigt, at den Tilſtand, der er tilſtede, ikke kan forandres uden ved en Lov, og det vil den heller ikke blive, naar dette Lovforſlag

bliver til Lov; men det er ikke det, der paa nogen Maade laa til Grund for det Duſſe, ſom er kommet frem fra Rigsdagens Side; paa ingen Maade. Det forekommer mig ogſaa, at man i og for fig maa finde det ganſke onſkeligt, at man netop ved ſlige Etiketter, ſom have haft Leilighed til i Aarenes Løb at kunne opſamle Beløb, kan bringe diſſe til Anvendelſe ved at imødekomme de ſtore Fordringer, der i ſaa Henſeende kunne gjøre fig gjældende. En æret Rigsdagsmand har udtalt, at vi vare naagede ſaa vidt, at der paa diſſe rige Fonds var en Underbalance. Ja, ganſke viſt viſer der fig paa Finantsloven en Underbalance for dem, men det tør maaffe være mig tilladt at anføre, det har ſin Grund i, at der deraf har maattet udredes overordentlig ſtore Beløb, ſom er Mere end det Dobbelte af Underbalancen, til et Foretagende, hvilket man nu gjeennem mange Aar har anſet for et onſkeligt og et i Bidenſtabens Interesſe betydningsfuldt Foretagende, nemlig til den botaniſke Have. Saaledes er det ogſaa gaaet med andre ſtore Foretagender, der i den ſidſte Række Aar have maattet udføres til Fordel for Univerſitetet, og jeg tror, at man kan være meget tilfreds med, at det har været muligt, ved hvad der ſaaledes har kunnet opſamles, at kunne afholde diſſe Udgifter, uden at man har behøvet at fremkomme med Forſlag om ſærlige Tilſtød.

Berg: Den ærede Miniſter udtalte ſin Forundring over, at man ikke tog anderledes imod dette Lovforſlag, idet han ſagde, at det forſaavidt ikke var fremkommet ved Miniſterens eget Initiativ, men paa Grund af et Duſſe fra Thingets Side. Her maa viſtnok ligge en Miſforſtaaelse til Grund. Den meget ærede Miniſter maa ikke have været opmærkſom paa, at de Mænd der i Finantsudvalget have ſtillet den Fordring, der er ſøgt fyldeſgjort ved Lovforſlaget, ſtaa med Henſyn til Opfattelſen af dette vigtige Spørgsmaal, ſom af flere andre, paa ſamme Side ſom Miniſterren. Det er alſaa ikke Folkethinget eller Finantsudvalget ſom ſaadant, men det er fornemmeligt den meget ærede Miniſters egne politiffe Bennerſ Opfattelſe af dette Spørgs-